

N:o 21.

Af herr **J. Eliasson** m. fl., med förslag till lag angående ändring af 12 kap. 3 § kyrkolagen.

Riksdagen beslutade för sin del sistlidet år följande lag angående ändring af 12 kap. 3 § kyrkolagen:

Häri genom förordnas att hvad i 12 kap. 3 § kyrkolagen är stadgadt om klämtning morgon och afton hvarje söckendag hädanefters icke skall gälla, der vederbörande församling beslutar upphörande af klämtning.

Kyrkomötet, hvars yttrande i ämnet inhemtats, har på anförda skäl i underdånighet förklarats, att kyrkomötet bifallit det framlagda förslaget med följande tillägg: dock att helgsmålsringning aftonen före söndag och helgedag fortfarande skall ega rum.

Under sådana förhållanden har Kongl. Maj:t, enligt meddelande från kongl. justitiedepartementet, funnit Riksdagens beslut hafva förfallit.

Då den omnämnda förändringen med en sällspord enighet af begge kamrarne antogs förlidet år, och enär det af kyrkomötet gjorda tillägget icke, efter vårt förmenande, förtjenar att klandras, så förefaller det oss lämpligt, att Riksdagen ånyo beslutar detsamma som förut, med tillägg af hvad som vid kyrkomötet ifrågasatts.

Det är med anledning här af som vi våga föreslå,

det Riksdagen för sin del antager följande lag angående ändring af 12 kap. 3 § kyrkolagen:

Härigenom förordnas, att hvad i 12 kap. 3 § kyrkolagen är stadgadt om klämtning morgon och afton hvarje söckendag hädanefter icke skall gälla, der vederbörande församling beslutar upphörande af klämtning; dock att helgsmålsringning aftonen före söndag och helgedag fortfarande skall ega rum.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 24 januari 1894.

Jan Eliasson.

Alfred Kihlberg.

K. E. Holmgren.